

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/79/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613010386
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6613010386.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. W., pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného N. W. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 111/2013, z 29. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 2T 110/2013, zo 4. júla 2013 boli obvinení P. W., P. W., N. W. uznaní vinnými zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v bode 1/ rozsudku, obvinení P. W., P. W., P. W., G. W. ml., B. O. ml. v bode 2/ zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku. Konanie obvinených P. W. a P. W. bolo kvalifikované ako pokračovací trestný čin.

Obvinenému N. W. bol podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov. Súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineným P. W., P. W. a N. W. uložil povinnosť nahradiť Stredoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. škodu vo výške 7 478 € spoločne a nerozdielne.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolania P. W., P. W., P. W. a N. W.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 5To 111/2013, z 29. októbra 2013 odvolania obvineného P. W., obvineného

N. W. zamietol.

Proti druhostupňovému rozsudku podal 1. apríla 2015 dovolanie obvinený N. W. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplýva jednoznačne skutočnosť, že by sa práve on mal aktívne zúčastniť na spáchaní skutku kladeného mu za vinu. Obvinený N. W. sa síce priznal ku skutku, avšak dôvodom jeho priznania sa boli nesprávne a neúplné poučenia o jeho procesných právach či už v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom. Prvostupňový ani odvolací súd vo svojich rozhodnutiach nikde nezdôvodnili, o aké dôkazy opierajú svoj záver, že skutok spolu so spoluobžalovanými spáchal aj N. W.. Počas celého konania nebolo preukázané úmyselné zavinenie N. W. čo do skutku kladeného mu za vinu. Na výsluchu dňa 19. februára 2013 vypovedal, že nevedel, že ich konaním spôsobia poruchu prevádzky čerpacej stanice zabezpečujúcej pitnú vodu, a nevedel, že predmetný transformátor je jej súčasťou.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v konaní nebolo preukázané úmyselné zavinenie obvineného, šlo len o nedbanlivostné konanie, a teda neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Bolo jednoznačne porušené jeho právo na obhajobu, keďže nemal ustanoveného obhajcu v prípravnom konaní ako ani v konaní pred súdom, hoci podľa jeho názoru obhajcu mal mať, nakoľko je osobou neznalou práva a nevedel sa sám riadne obhajovať.

Obvinený nesúhlasí s určením výšky škody pri oboch skutkoch, ktorá sa mu zdá neprímerane vysoká a poukazuje na to, že nebol OČTK prizvaný súdny znalec na posúdenie jej skutočnej výšky, ale súd vychádzal len z tvrdení samotného poškodeného.

Skutok nespáchal tak, ako mu je v obžalobe kladený za vinu, vypovedal v stave zmenšenej pričetnosti a to z dôvodov, že keď ho policajti predviedli na výsluch, celý deň popíjal a bol pod vplyvom alkoholu, čo vie potvrdiť jeho matka D. W. ako aj manželka U. W..

Obvinený má teda za to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Zároveň obvinený má za to, že bolo závažným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Navrhuje, aby odvolací súd vyslovil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č. 2T 110/2013-250, zo dňa 4. júla 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. 5To 111/2013, zo dňa 29. októbra 2013 z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v neprospech obvineného.

Navrhol, aby súd dovolaním napadnuté rozhodnutia súdov 1. a 2. stupňa v súlade s ustanovením § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil a v súlade s ustanovením § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu za účelom nového pojednania a rozhodnutia.

Poškodená strana Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., Banská Bystrica uviedla, že opravu poškodeného majetku vykonala obchodná spoločnosť Magma, s.r.o. Banská Bystrica. Za opravu vyfakturovala sumu 8 973,60 €, ktorú poškodená strana uhradila. Námietky obvineného nie sú dôvodné.

Okresný prokurátor v Lučenci vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený v prípravnom konaní nebol donucovaný k výpovedi, k spáchanému trestnému činu sa doznal, bol usvedčovaný výpoveďami spolupáchateľov. Navrhol, aby dovolanie obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané

oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1. Neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe. Podľa obvineného k porušeniu práva na obhajobu došlo tým, že mal mať už v prípravnom konaní obhajcu, pretože je osobou neznalou práva.

Z odvolania obvineného vyplýva, že namietal len tú skutočnosť, že mu bol uložený neprimerane prísny trest. Aby ale súd neporušil ústavné právo obvineného tým, že sa nebude zaoberať jednotlivými skutočnosťami uvedenými v dovolaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukáže na to, z ktorých dôvodov nie je možné konštatovať, že došlo k naplneniu dovolacích dôvodov, ako to v odôvodnení rozhodnutia udáva obvinený.

V konaní nešlo o prípad povinnej obhajoby a v spise nie je žiadna zmienka o tom, že by bol obvinený osobou takou, ako to vyžaduje ust. § 37 ods. 2 Tr. por. (t.j. že by prokurátor alebo policajt mali pochybnosti o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je daný.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávne právne posúdenie skutku podľa obvineného spočíva v tom, že nebolo preukázané jeho úmyselné zavinenie, ale išlo o nedbanlivostné konanie. Obvinený urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo skutku, priznal sa k spáchaniu trestného činu. Konanie obvineného je preto správne kvalifikované ako úmyselné konanie a skutok tak je uvedený vo výrokovej časti rozsudku nemôže byť spáchaný z nedbanlivosti. Dovolací dôvod nemôže byť naplnený tým, že rozhodnutie nie je odôvodnené tak, ako to požaduje obvinený. Je potrebné vychádzať z toho, že obvinený urobil vyhlásenie, že je vinný a v tomto prípade z ust. § 257 ods. 7 vyplýva, že dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku sa nevykoná a tieto skutočnosti sa odzrkadlia aj v odôvodnení rozhodnutia. Skutočnosť, že obvinený v dovolacom konaní namieta výšku škody, nezakladá žiadny dovolací dôvod podobne ako to, že obvinený mal vypovedať v prípravnom konaní pod vplyvom alkoholu. Táto skutočnosť nevyplýva z obsahu zápisnice o výsluchu obvineného.

Z horeuvedeného vyplýva, že dovolanie obvineného nie je dôvodné a preto ho Najvyšší súd Slovenskej

republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.